

V I Lenin

Arbetarpartiet och dess uppgifter under det nuvarande läget

Studenternas allmänna uppgifter i den ryska frihetsrörelsen har redan upprepade gånger klargjorts i den socialdemokratiska pressen, och vi kommer inte att sysselsätta oss med dem i denna artikel. För de socialdemokratiska studenterna behöver man inte bevisa vare sig arbetarrörelsens huvudroll eller bonderörelsens väldiga betydelse eller vikten av att såväl den förra som den senare understödjes av de intellektuella, som tänkt igenom den marxistiska världsåskådningen, som ställt sig på proletariats sida och är beredda att skola sig till verkliga medlemmar av arbetarpartiet.

Vi skall, om än i korthet, dröja vid en annan fråga, som nu är av allra största praktiska betydelse.

Vari består det säregna i den stora ryska revolutionens nuvarande läge?

Det består i att händelserna fullständigt avslöjat allt det bedrägliga i manifestet av den 30 (17) oktober. Författningsillusionerna har skingrats. Reaktionen härskar över hela linjen. Självhärskardömet är helt återupprättat och till och med ”mångdubblat” genom att de lokala satraperna, från Dubasov till det lägsta polisorganet, erhållit diktatorsrättigheter.

Inbördeskriget rasar. Den politiska strejken som sådan börjar ebba ut, börjar tillhöra gårdagen och blir en överlevnad form för rörelsen. I Petersburg t. ex. visade sig de utmattade och all kraft berövade arbetarna ur stånd att genomföra decemberstrejken. Å andra sidan har rörelsen i dess helhet, ehuru i nuvarande ögonblick undertryckt av reaktionen, utan tvivel höjt sig till ett betydligt högre stadium.

Moskvas hjältemodiga proletariat har visat möjligheten av aktiv kamp och har i denna kamp dragit in en massa av sådana skikt av stadsbefolkningen, som hittills ansetts vara politiskt likgiltiga, om inte rent av reaktionära. Och Moskvahändelserna var endast en av de mest utpräglade yttringarna av den ”strömning”, som bryter fram på alla håll och kanter i Ryssland. Den nya aktionsformen stod inför uppgifter, som var till den grad gigantiska, att de självfallet inte kunde lösas med en gång. Men dessa uppgifter står nu klart och tydligt för hela folket, rörelsen har lyftats till ett högre stadium, sammansvetsats, härdats. Denna vinning kan ingen mera beröva revolutionen.

Dubasovs kanoner har revolutionerat nya folkmassor i hittills osedd omfattning. Den nya upplagan av дума-karikatyren möttes redan på förhand med mycket större fientlighet bland de framskridna kämparna, med ojämförligt mycket större skepticism bland bourgeoisin än den gamla bulyginska думан.*

Vad skall nu ske ?

Låt oss se verkligheten i vitögat. Framför oss ligger nu det nya arbetet att tillägna oss och bearbeta erfarenheten av de senaste kampformerna, arbetet på att förbereda och organisera krafterna i rörelsens huvudcentra.

För regeringen skulle det vara ytterst fördelaktigt, om den liksom förut kunde slå ned spridda aktioner av proletäerna. Regeringen skulle gärna vilja utmana också arbetarna i Petersburg till kamp under omständigheter, som vore de mest ofördelaktiga för dessa. Men arbetarna kommer inte att låta sig provoceras av denna utmaning och skall förstå att gå vidare på vägen av en självständig förberedelse till sin nästa aktion, som kommer att omfatta hela Ryssland.

---

* Se artikeln [Bojkotten mot bulyginska думан och upproret](#) – Red.

Krafterna för en sådan aktion är förhanden: de växer snabbare än vad någonsin tidigare varit fallet. Endast en liten del av dessa krafter drogs in i decemberhändelsernas ström. Rörelsen har ännu långt ifrån utvecklats i hela sin bredd och hela sitt djup.

Betrakta bara den moderata borgerliga och svart-hundrapressen. Ingen, inte ens *Novoje Vremja* tror på regeringens skryt om att den omedelbart kommer att kväva varje ny aktiv resning i dess linda. Ingen tvivlar på att det väldiga brännämnet, bönderna, först på vårsidan verkligen kommer att flamma upp. Ingen tror, att det är regeringens ärliga avsikt att inkalla duman och att den vore i stånd att inkalla den under det gamla systemet av våldsåtgärder, förhalande, byråkratism, rättslöshet och mörker.

Det är inte revolutionärernas entusiasm, vilken i en sådan fråga som den avgörande aktionen är hundrafalt farlig, utan de uppenbara, till och med av revolutionens motståndare erkända fakta, som vittnar om att regeringen i Moskva vunnit en ”seger”, som gjort dess läge ännu mera förtvivlat än det var före oktober.

Bondeupproret växer. Det finansiella sammanbrottet nalkas. Guldvalutan går all världens väg. Deficiten på en halv miljard rubel kan inte täckas, trots den reaktionära europeiska bourgeoisins hela beredvillighet att komma självhärskardömet till hjälp. Alla för kampen mot revolutionen lämpade trupper är utkallade och ändock fördröjes ”pacificerandet” av Kaukasien och Sibirien. Jäsningen i armén och flottan, som efter den 30 (17) oktober så grällt kommit till uttryck, kommer naturligtvis inte att biläggas genom våldsåtgärderna mot frihetskämparna i hela Ryssland. Krigsfångarnas och den mandsjuriska arméns återvändande innebär ett skärpande av denna jäsning. Mobiliserandet av nya truppdelar mot den inre fienden kommer att frambesvärja nya faror för självhärskardömet. Krisen har inte lösts genom ”segern” i Moskva, den har tvärtom vidgats och skärpts.

Måtte arbetarpartiet klart se sina uppgifter. Ned med författningsillusionerna! Man måste samla de nya krafter, som ansluter sig till proletarietet. Man måste ”samla erfarenhet” av de två väldiga revolutionsmånaderna (november och december). Man måste ånyo anpassa sig till det återupprättade självhärskardömet, måste förstå att överallt där det är nödvändigt åter försvinna i illegalitet. Man måste bestämdare och praktiskt ställa de kolossala uppgifter, som den nya aktiva resningen kräver, och förbereda sig till denna uthålligare, mera systematiskt, ihärdigare, samt i största möjliga mån spara det genom strejkkampen utmattade proletarietets krafter.

Den ena vågen följer efter den andra. Efter huvudstaden – landsorten. Efter gränsområdena – själva hjärtat av Ryssland. Efter stadsproletarietet – småbourgeoisin, efter staden – landsbygden. Den reaktionära regeringen kommer oundvikligen att lida skeppsbrott vid uppfyllandet av sina omfattande uppgifter. Utgången av den stora ryska revolutionens första fas är i mångt och mycket beroende av hur vi förbereder oss till våren 1906.

Skrivet i december 1905

Molodaja Rossija nr. 1, 4 januari 1906

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Lenin om parlamentariska val](#)